

Publicerad 2019-11-27 21:36 av Kaptenlöjtnant

Där de bergtagna bor

Jag känner en plats
dit tanken blott når

Där ett gotiskt palats
på en klippa står

En kulen natt
när månen var stor

Smög jag in som en katt
där de bergtagna bor

Där stod de så stilla
på stadiga ben

Ett förtrollat folk
som statyer av sten

Där tystnaden rår
i orörligt skick

I tusentals år
med livlös blick

Har de vakat och väntat
på livets frukt

I ett slott av granit
fyllt av mörker och fukt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kaptenlöjtnant med Poeter.se id #43854 innehar upphovsrätten